

Tehetség

VISSZHANG - LXVI. évfolyam, 43. szám, 2022. október 28.

Vásárhelyi Mária cikke (*Tehetséges politikus vagy gátlástalan kalandor?*, *ÉS*, 2022/41., okt. 14.) egy régi emléket ébreszt fel bennem. 1994 és 2006 között az MTI-ben dolgoztam, ez a cég akkor még a nyílt viták helye volt. Szabadgondolkodó liberálisként mindig elmondtam a véleményemet a politikai fejleményekről, s mivel közvetlen környezetemben Fidesz-hívő, aktív katolikus és szektatag egyaránt akadt, sokszor kerültem konfliktusba velük. (A politikai és a vallási hit gyakran együtt jár.) A mellettem ülő kolléga többször is kifejtette, hogy szerinte Orbán Viktor mekkora politikai tehetség. Ez akkor, az első Fidesz-kormány idején még vitaalap lehetett, bár én mindig hangsúlyoztam, hogy ez a képesség csupán a hatalom megragadására és megtartására irányul, ezt tekinti célnak, annak a társadalom javára történő felhasználása nem látszik – Vásárhelyi cikke erre számos példát sorol fel. Politikai sviháknak tartottam őt, akkor persze fogalmunk sem volt arról, milyen messzire megy Orbán ezen a téren, hogy autokráciát épít ki, lerabolja az országot, leépíti a jogállamot, és minden eszközt bevet a parlamenti és önkormányzati demokrácia visszaszorítására. E vitáink a 2006-os puccskísérlet előtt zajlottak, ezt már nem volt módunk megbeszélni, mivel nyugdíjba küldtek.

Ezt az egykori kollégát nemrég láttam a trolin. Nem volt kedvem megszólítani, emlékezve bigott orbánizmusára. Pedig érdekes lett volna megtudni, vajon most is akkora tehetségnek tartja-e, amikor tizenkét évi, stabil világgazdasági helyzetben folytatott és az EU-ból áramló pénzekkel kitömött kormányzása nyomán az eredmények siralmasak. A külső körülmények keményedése egy legyengült, tartalékok nélküli országot ért el, a gazdaság és a társadalom egyaránt a csőd szélére került, a legfontosabb ellátórendszerek éppen csak vegetálnak, a külföld fekete báránként tekint rá, és sajnos ránk is, akik a hatalomban tartjuk.